

PEDRA SECA

Xavier Gual

EMPRESARI @xaviergual

EL CONSELLER QUE NO FUMAVA

V eure algú que entra a la presó sempre és fort. Segui el qui sigui. Entre altres coses perquè els presoners tenen família i les persones del seu entorn pateixen les conseqüències d'aquest empresonament. L'exconseller de la Generalitat de Catalunya Jordi Ausàs, exalcalde de la Seu d'Urgell i polític rutilant en temps de tripartits, ha hagut d'ingressar a la de Lleida. Ha de complir una pena de quatre anys per contraban de tabac després d'haver cremat totes les etapes judicials que van caure a sobre seu des de la seva primera detenció i l'exhibició persistent a les televisions nacionals. No per coneguts (i sembla ser que força comuns a l'Alt Urgell), els fets deixen de ser ben sorprenents atesa la projecció pública del personatge. Uns ciutadans es

dediquen a traficar amb tabac procedent del Principat d'Andorra per fer negoci aprofitant el diferencial de preus i la manca d'impostos andorrans. Un delictes flagrant però socialment acceptat. L'operació policial va detenir també un brigada de la Guàrdia Civil implicat en la trama, la qual cosa li va donar aquell to de sàinet barat de lladres i policies en què no se sap qui és el bo i qui és el dolent. Però el sorprenent, diferent i mediàticament atractiu fou que un càrrec polític de tanta importància quedés enganyat en aquest embolic de tercera divisió.

Sortosament i des de fa temps,

«Com que el salari no donava per al nivell de vida de colònia fina, va tirar pel tabac embolicat per complementar-lo»

veiem desfilar pels tribunals els acusats de tràfic d'influències, apropiació indeguda, manipulació per alterar els preus de les coses i tot aquell reguitzell de delictes habituals que són al codi penal i embruten alguns dirigents. De moment, alguns expresidents d'autonomies, exministres, exalcaldes i altres alts responsables públics acaben entre reixes. De fet, i en els darrers temps, és difícil que no n'apareguin alguns als informatius diàriament.

Però aquests suposadament han delinquit en funció de les prerrogatives del seu càrrec i en exercici de les seves funcions a l'hora d'afavorir els seus i a ells mateixos. Però els fets del conseller i el tabac combinen un polític aparentment net fent la seva feina que queda esquitxat amb la venda clandestina de tabac. En les imatges que la policia va presen-

tar el dia del judici se'l reconeix amb tota claredat mentre carrega bosses plenes dels clàssics cartons de cigarrets al seu vehicle per sortir apressat amb la partida per vendre-la a Barcelona. I les preses de televisió a l'exterior d'un habitatge massa gran i luxós fins i tot per a un conseller. Com que treballava a la ciutat gran, li era més fàcil que a altres poder «passar» la mercaderia il·legal. Ara bé, pensar que aquell Audi oficial, blau i lluent, que transitava quatre vegades al dia per l'eix del Llobregat a tota velocitat, anava amb el maleter ple de contraban mentre el passatger parlava amb el seu mòbil

«Disposar de cotxe amb xofer, tenir vestits de tres mil euros, porta alguns a fer rucades que els porten a l'ombra»

sobre les lleis i esmenes encara em deixa astorat, per trist i patètic. El que ha fet l'exconseller és un delictes, però és corrupció? A part de la qüestió moral molt recriminable, penso que la seva feblesa ha estat per voler fer el pinxo, per tenir un xalet més gran del compte, per lluir un cotxe de gamma alta, per portar un rellotge car i per fer vida de milionari sense ser-ho. Com que el salari no donava per al nivell de vida de colònia fina va tirar pel tabac embolicat per complementar-lo. Disposar de cotxe amb xofer, anar a recepcions amb la gent més «guapa», tenir vestits de tres mil euros i luxe variat en règim de tot pagat porta alguns a fer rucades que els porten a l'ombra. I la caiguda sempre és dura. Sobretot si es cau des de molt amunt.

SOBIRANIA, GANGSTEROCRÀCIA I HUMILIACIÓ

TRIBUNA

Josep M. Mata Perelló

DOCTOR EN GEOLOGIA

Des de fa uns dies estem assistint a una humiliació continuada (jo diria que premeditada) del poble grec i dels seus legítims representants, per part de la coneguda «troica», que sols representa els interessos de la banca europea i internacional, la banca ianqui concretament, segons el meu parer. Crec inadmissible que s'atempti contínuament contra aquest poble i contra altres d'arreu de la Terra. En realitat és sols una mostra dels atemptats contra el poble sobirà que no pot exercir la seva sobirania, encara que es pensa que l'exerceix; ja que així

li fan creure. I això en el millor dels casos, ja que hi ha pobles arreu de la Terra que no tenen ni aquest dret, ni altres prou importants com el dret a menjar.

Em pregunto: quina és la sobirania que pot arribar a tenir un poble o un país si des de fora, dels despatxos, li estan dirigint la seva política, les seves gestions? Quan contínuament li fan rectificar les decisions preses, per tal d'acatar la submissió als qui governen el món des de les finances, des dels bancs. No dóna això un aspecte de gangsterisme encobert?; ja que si no acaten les resolucions, tindran més problemes dels que ja tenen, com els van dient un dia sí i un altre també.

Això no sols passa a Grècia, està passant (més o menys suavitzat, però passa) a tot arreu, aquí mateix. Altrament: què ens va suposar als ciutadans els rescats dels nostres bancs? D'on vénen les infinites retallades a les quals s'està sotmetent la població? Quin és el destí dels nostres diners retallats i dels originats per la pèrdua del poder adquisitiu dels ciutadans? Podríem preguntar-nos breument: som sobirans per con-

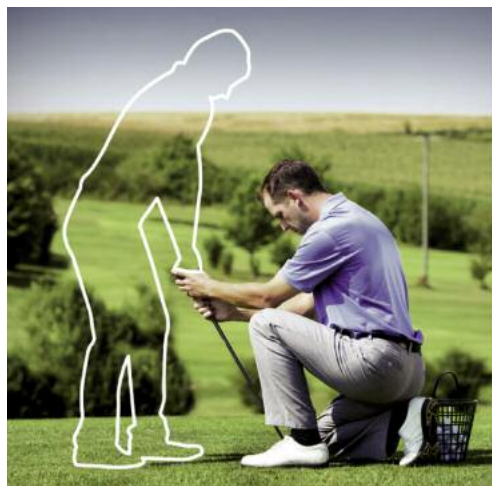
«Quina és la sobirania que pot arribar a tenir un poble o un país si des de fora, dels despatxos, li estan dirigint la seva política, les seves gestions?»

«Si no acaten les resolucions, tindran més problemes dels que ja tenen, com els van dient un dia sí i un altre també. Un aspecte de gangsterisme encobert»

trolar tota aquesta desfeta? O ens ho volen fer creure i ens ho estem creient, adormits per una democràcia que no és real? A Grècia, la maniobra de la «troica sobirana» (que aquesta sí que ho és) va oprimint dia a dia els grecs, humiliant-los, escurant-los... vampiritzant-los. I el que és més greu, aquesta maniobra intenta trencar la seva columna vertebral, el poder que vol exercir Syriza, intentant-la dividir i donar justificacions als grups que van sumir el país en un caos econòmic, els partits lligats al capital internacional. I també intenten donar raons als partits similars que hi ha en altres

països, alertant del que pot passar si arriben a governar partits semblants al que ara governa a Grècia, com està succeint al nostre Estat.

Crec que hem d'estar bastant alerta, intentant avançar en la nostra sobirania popular, atents a vel·leïtats encobertes. Jo crec que la sobirania o és popular o no ho és. Per aquesta raó, estic ben convençut que sols es pot avançar cap a la independència del nostre país si aconseguim la sobirania plena popular, la de poble, deslligant-lo d'interessos lligats a la banca i al capital internacional. Encara més, no crec que hi hagi un capital nacional, ja que aquest és sols una mostra de l'internacional. Crec, sense cap mena de dubte, que hem d'avançar cap a aquest camí, ajudant alhora els altres pobles que ens envolten a deslliurar-se dels seus espremedors, que són els mateixos que ens volen anul·lar a nosaltres. Tenim una gran responsabilitat i l'hem d'exercir, ara o mai. Ni volem gangsterocràcies ni humiliacions: sols volem sobirania plena i popular. Almenys, és això el que jo vull.

COMENÇAR A JUGAR A GOLF NO ET COSTARÀ, QUIN DIA VÉNS?

Del 15 de juny al 15 de juliol, bateig de golf per a tots els que encara no ho han provat.

- Coneixeràs millor els materials
- Practicaràs el joc curt
- Rebràs lliçons bàsiques del swing del golf
- Passejaràs pel camp

Per a més informació i reserva entra a www.catgolf.com

FEDERACIÓ CATALANA DE GOLF